

@ điểm hẹn của Việt Nam trong thế kỷ 21
Quốc tổ Việt Nam & Tôn giáo dân tộc

© copyright giaodiem.us - 2009 | (Anyone, who intends to copy this free article - must copy the one "it says: the last-edited article", together with active-URL. That's the true copy by law.)

Saturday, August 01, 2009

Saturday, August 01, 2009

ngẫm vẫn trong ngày | **Giã từ quận Cam: nơi cánh cửa cuối cùng**

(edited và bổ sung lần thứ nhất –August 03, 2009)
"the last-edited print" –August 03, 2009) | **"the last-edited article"** August 04, 2009

http://giaodiem.us/us-2009/3_2009/01.8.2009.nvh.giatuOrange.htm

nguyễn văn hóa

Tôi quyết định đến quận Cam, một thời gian ngắn sau khi từ cõi địa ngục Việt Nam trở về. Trước đó vài tháng nghe nhả tin qua email ông Lý khôi Việt (tức Lê hiểu Liêm) bị đột tử. Một kẻ hữu thiên-đốn-ngộ lâu năm, nghe tin ấy chắc xót xa; tôi một người thiên-chưa-đủ nên khi tin buồn ấy thì chợt tỉnh cơn mê, chỉ thấy "cõi trần gian là cõi tạm".

Tôi email cho chị Thái kim Lan nhờ xác nhận nguồn tin ấy, nhận được hồi âm với lời chia buồn tôi mới tin là thật. Tôi không đi dự lễ tang, không làm gì cả, không xum xoe khóc lệu mà chỉ phóng vài 'hạt nhân điện' nhờ không gian –chia buồn dùm. Biết trước là nơi lễ tang ấy sẽ có nhiều trí nhân, thức giả, Phật tử 'truyền tử lưu tôn', 'như thị hư văn', thương vay khóc mướn. Cõi trần gian là cõi dễ lãng quên, có gì đâu mà bi lụy!

Tôi chợt nhớ tới 'ông sư' từ bên Pháp chu du qua nước Mỹ có tục danh là Phan Tấn Hùng, bút danh Đỗ Thuận Khiêm, chấp Pháp danh là Thích Pháp Hiền, dịch giả danh là Pháp Thuận. Một đệ tử của ngài Thích Thiện Châu, mẹ Mạn Đà La, và có liên hệ giây mơ rể má gì tới 'bà Dung' của Đại sứ quán nước Cộng hòa XHCNVN hay không, thì chưa rõ. (1)

Tôi gặp "ông sư" này từ ngôi chùa Quảng Đức ở San Jose (trong thời gian tôi đang làm web giaodiem.com, .net) , hình như đây là nơi 'cánh cửa đầu tiên' của ngài Thích Pháp Châu trên

dặm đường Phật nghiệp. "Su" Pháp Hiền có cái miệng dẻo như kẹo mạch nha xứ Quảng, âm thanh thánh thót 'ong bướm' gót hài chân không miền Phú Yên. "Su" có cái tật lạ là có một ngón tay trở hình chữ thập, mà theo sách tướng số tôi không dám nói ra sợ phạm thượng vào đấng Tam Bảo.

Tôi du thiện Santa Ana không phải vì nghe lời ngọt bùi của "su" hứa hẹn, bán rẻ hay cho không cái mobilehome "su" đang ở để trú tấm thân, sau khi bị 'tổ Tàu' trát ở Sài Gòn. Có thể sư nghĩ tôi là thằng đã cháy túi, nhưng chắc còn rùng rỉnh đồng tiền 'bất hợp pháp'? Nếu đúng thế thì chắc "su" nhầm, "su" nhầm vì sư nghĩ non.

Tôi về khu mobilehome của "su" tọa lạc bên góc đường First/ Fairview, phía đông nam thành phố Santa Ana. Ở với "su" được mấy ngày, tôi mới "như thị" được 'bản lai diện mục' của một kẻ khoác áo nâu sòng. "Su" ăn nói tía lia, sư thuyết giảng chính trị, chính em, sư moi móc chuyện nước non ngàn dặm, chuyện thể sự nhân tình, chuyện dòng họ "Thân trọng"... Không giống như những 'thủ pháp' của các sư khác, thí dụ như sư Nhật Từ, là người được huấn luyện bài bản (có soạn Pháp án, kỹ thuật dùng chữ, phóng câu trước), hay sư Thích Chơn Quang nhờ 'điểm nhiên tọa thị' mà ngộ được cụ Hồ-Chí-Minh-là-Bồ-Tát; "su" Pháp Hiền thích "ngã thị" mình là kẻ cố vấn chuyên ngành về đối ngoại cho các vị lãnh đạo đồng-hành-với-dân tộc. Vì cố gắng cao ngã mạn như thế, "su" quyết tâm khuất phục kẻ khác bằng tài trí phi thường, thông kim bác cổ. Thành thạo, "su" có người bạn tâm đầu làm nghề 'construction' là Trương hồng Hải, có cái mặt bèn bẹt giống như anh chàng Nguyễn thành Trung ở trong khu cư xá 324 xóm nhà tôi, đường Võ Tánh nổi dài Sài Gòn cũ, đến tham gia ý kiến cho không khí thêm phần ồm tỏi. Tôi không dè, cậu construction này và sư Pháp Hiền có mối liên hệ chí-tình với chú Trần Văn Thông ở Texas (mà chú TVT (2) này là một loại 'kiện tướng' khác, nên tôi xin đặt tên là những cư-sĩ-phụ-đạo. Cư-sĩ-phụ-đạo là kẻ uyên thâm chánh Pháp không thua gì sư chánh pháp, nhưng "đầu không trọc" để còn phải đi mần ăn, kiếm tiền, vợ con này nọ.

* * *

Những ngày mùa Đông trước Tết ở San Jose, trời lạnh gắt. Tôi lái xe đi thăm bà mẹ. Trước khi đến, ghé quán phở Như Ý mua cho mẹ một tô phở-to-go, ai dè có kẻ gọi: 'Ông Hóa, ông Hóa'. Giật mình ngó lại, hóa ra ông Phong-râu đang ngồi ăn phở với một người bạn nào đó.

Ông Phong có biệt danh là Phong-râu vì có bộ râu mép khá đậm, có một giọng Bắc kỳ lè nhè, nhừa nhựa. Theo chỗ tôi biết, Phong-râu có theo học khóa I (?)/ hoặc khóa II Đại học Chiến tranh Chính trị, Đà Lạt.

"Trời ơi, lâu ngày quá mới gặp lại ông. Không biết ông mất tích đâu rồi. Thằng Quỳnh nó rất muốn gặp ông. Bây giờ ông cho tôi xin số phôn của ông. Các ông là người Thừa Thiên với nhau mà. Ông có biết chuyện thằng Lý Tống nó chơi thằng Quỳnh không?". Phong-râu nói một hơi thật dài. Trông ông Phong mập hăn ra, bệ vệ... khác với điều tôi nghĩ về tin ông bị tai biến mạch máu não. Trao đổi với Phong-râu một hồi, tôi chào từ giả.

Tôi quen biết ông Quỳnh khi ở Mỹ là qua một người bạn khác là Mạnh (Lê gia). Mạnh trước đây từng làm thông-dịch-viên cho một cơ quan Mỹ ở Sài Gòn. Khi đến tạm trú ở San Jose, tôi gặp lại Mạnh trong một quán cà-phê, Mạnh mới giới thiệu tôi với Quỳnh. Lần hồi mới biết Quỳnh là

một mechanic giỏi nên thỉnh thoảng tôi từng nhờ sửa xe, hay đi đấu giá xe cũ dùm. Quỳnh là một tay rất khí phách giang hồ, chơi đẹp với anh em bè bạn. Còn Lý Tổng tôi chỉ nghe là em của Lê xuân Nhuận – người mà Nguyễn đăc Xuân khi đến Mỹ có nhờ tôi liên lạc, và đã hẹn gặp nhau ở một quán ăn Dim-Sum Tàu ở Menlo Park. Thế thôi. Chuyện chẳng có chi để mà “âm ỉ”.

* * *

Thời gian tôi ở Việt Nam (10/07-8-2008) sau mùa Tết Âm lịch, tình cờ tôi đọc được một số bài viết lời qua tiếng lại giữa Lý Tổng và Trần mạnh Quỳnh trên Net, một điều đáng ngạc nhiên và rất xấu hổ, không chỉ riêng cộng đồng người Việt ở miền Bắc California, mà còn tập thể những người chiến binh ngày hôm qua từng là tù tội cải tạo dưới chế độ Cộng sản. Vì sao ra nông nỗi tôi không hiểu được, và thật tâm cũng chẳng muốn tìm hiểu. Từ Việt Nam trở về Mỹ, tôi có gặp anh Định (chủ công ti sửa chữa computer *Sunrise*) là một cựu sĩ quan tình báo hải quân, tôi có hỏi qua câu chuyện. Anh Đ. rất dè dặt, chỉ trả lời một câu sơ sài, “thăng ăn không được nên nó ganh đó anh.” Câu nói đơn sơ chừng ấy nhưng lại chứa chất nhiều phiền não. Tôi không muốn nghĩ xa hơn nữa. Giả như điều đó là một phần khúc mắc của sự thật, thì quả Lý Tổng là một thăng-ăn-mày – chỉ hơn Nguyễn cao Kỳ một gang tay thôi.

Vài ngày sau khi gặp Phong-râu, ông TMQ liên lạc với tôi bằng cell-phone và mời tôi tới quán cà phê (tên gì đó quên rồi, nghe nói là của bánh mì Ba Lẹ.) Tôi có kể cho ông Q. nghe hôm trước thăng Hà trọng Đoan mời tôi tới nhà uống rượu, có cả Lý Tổng nữa. Tôi không muốn tham dự chút nào cả, vì hơn mười năm qua tôi không hề giao tiếp với nhân vật HTĐ. Họ có ý đồ gì đây? Khi đến nhà vợ chồng Hà trọng Đoan, thấy trên bàn tiệc có nhà thơ Nguyễn lập Đông, Lý Tổng (đây là lần thứ hai tôi gặp mặt), một cặp vợ chồng khác tôi chưa hề gặp bao giờ. Trong lúc trò chuyện, nghe tên Lý Tổng có vẻ ‘nổ’ và ồn ào quá, nên hơi bực lổ tai. Một lát sau, tôi rời bàn tiệc để đi đại, lúc trở lại bàn thì cả Lý Tổng và Nguyễn lập Đông có ý nhắm vào tôi –kể tục nhau nói nêu lên vấn đề: *Sao không chịu nhận người ta làm ‘thầy’, nếu không mọi chuyện đã xong rồi, tại Cộng sản nó ngu thấy mẹ biết gì đâu...* Tôi bỗng thấy nóng lên ở hai mang tai, tính lấy một chai bia không nện một cái vào đầu Nguyễn lập Đông nhưng dẫn lại được, tôi hỏi ngược : *Các anh hãy cho tôi một thí dụ cụ thể, ai muốn làm ‘thầy’ tôi? Và ‘thầy’ về phương diện gì đã chú?...* Tôi lại đặt vấn đề với Lý Tổng –*Tại sao ‘ông’ không chịu nhận lời thách “đấu súng” của TMQ, nếu quả thật ông là người có khí phách anh hùng?* Lại đề cập thêm bài báo của Nguyễn hữu Liêm về ông Q. Như thế, tôi vừa vô tình vừa hữu ý phá tan mưu định của bữa tiệc nhậu này, cũng là lúc tôi vờ đóng kịch nổi nóng, để có cơ thoát ra khỏi bàn tiệc. Khi tôi bước ra bên ngoài, đèn đường đã bật sáng, gió thoảng từng cơn mát lạnh. Xin cáo biệt loại chính trị bia nhậu, đảng phái đàn ca xướng hát của người Việt loại này.

* * *

Tôi đem chuyện “nhóm rượu” hôm trước kể lại cho Quỳnh nghe (và có nhấn mạnh), tôi gặp một tay đàn ông lạ mặt không được giới thiệu là ai nhưng trông giống thăng Nguyễn thành Trung quá. Nguyễn thành Trung là nhân vật ai cũng biết rồi. Khi hẳn được Đảng cho vào ở khu cư xá của xóm tôi -căn nhà cướp giật từ gia đình một ký giả đã bỏ đi Mỹ (vợ Việt chồng Mỹ). Tôi nói “cướp giật” bởi hẳn và vợ con chỉ được dọn vào ở sau khi chính quyền cố tình trục xuất một người thân (là mẹ) trong gia đình còn ở lại, nhưng không có tên trong hộ khẩu ra khỏi nhà. Người Mẹ ấy đã khóc lóc van xin tội nghiệp, nhưng đồ đạc quần áo đã bị liệng tung ra

trước sân nhà rồi, chịu thôi. Một hành động hèn hạ tàn nhẫn rất thông thường của chế độ Bắc-cộng trị sau năm 1975.

'324' là một khu cư xá trang trọng, đẹp và yên tĩnh. Trước đây là một khu nhà do ông Phan Văn Đáng –một tay kinh tài Việt cộng (gọi là: 'tư sản dân tộc') xây dựng nên. Sau 1975, ông Đáng này sáng mắt trước chế độ mới, uất hận. Tôi nghe có nguồn tin nói sau đó ông ta tự tử chết. Mỗi lần tôi chạy xe Honda ra khỏi nhà (căn số 18) là phải chạy qua trước mặt nhà của Nguyễn thành Trung, tôi thấy hắn có khuôn mặt bèn bẹt, mập ú trông khó ưa, nên tôi không bao giờ chào hỏi hắn, dù chỉ là cái gật đầu. Vì vậy, tôi chỉ nhớ khuôn mặt hắn một cách mơ hồ tượng, không rõ nét. Riêng mẹ vợ hắn là một 'con mẹ' Nam kỳ, trông vừa nhà quê, vừa 'mất dạy'. Mất dạy vì bà ta ăn không rành rồi ngồi lê đôi mách, đi tìm bươi móc các gia đình nhà người khác, nếu có gia đình nào thuộc diện "ngụy" nặng hay tỏ ra bất mãn, chống đối chính quyền địa phương là sẽ đi báo cáo với công an. Cách nhà của Nguyễn thành Trung mấy căn, có bà vợ của ông Lành (họ Phan/ Võ?) -một sĩ quan cấp đại úy làm an ninh phi trường Tân sơn Nhứt (dưới quyền của Lưu kim Cương thì phải). Mấy ngày biến động dồn dập trước 1975, ông Lành này vì tham lam, đi về Đà Nẵng buôn lậu và thu tóm của cải không may chết mất xác ngoài đó. Bà Lành này và vợ Nguyễn thành Trung hay se sua đôi mách chuyện nhà người khác với nhau, nên rất hợp 'gu' và thân tình. Một phường-yêu-quái sản sinh sau ngày Bắc Việt đô hộ dân Nam.

Như đã nói, tôi kể chuyện có gặp một thằng đàn ông có khuôn mặt 'bèn bẹt' giống thằng Nguyễn thành Trung cho TMQ. nghe chơi, nhưng với sự dè dặt và *nhấn mạnh* có thể tôi nhầm. Tôi chỉ phối hợp sự kiện và nguồn tin được đưa ra trên web của ngài giáo sư Trần hữu Dũng cho biết thằng Nguyễn thành Trung –kể trước đây đã lái Boeing đưa Lê đức Anh lần đầu tiên ghé Mỹ, đang đến Mỹ dự huấn nghiệp phi hành trong 10 ngày để trở về lái thuê chiếc phản lực riêng của thằng 'tư sản đỏ' Hoàng-Anh Gia-Rai ở Kontum. Không dè vài hôm sau trên diễn đàn Phố Nắng tung tin 'thằng Lý Tổng gặp gỡ với *thằng* VC Nguyễn thành Trung tại nhà *thằng* Hà trọng Đoan'. Tôi giật mình, đã nói là tôi có thể nhầm, và lại điều đó nếu là sự thật thì cũng không có gì quan trọng cả. Nghĩ thêm, mới hiểu ông TMQ. này muốn lấy một thông tin để 'trả đũa' tay Lý Tổng. Như vậy, thì cũng hơi 'non đòn' rồi. Lẽ ra, muốn tìm hiểu mục tiêu của âm mưu phải vận dụng một logic xa hơn: Nếu sự có mặt của Nguyễn thành Trung tại nhà Hà trọng Đoan (+ Lý Tổng + nhân vật...) hôm đó là đúng thì phải nắm vững yếu tố tại sao có sự góp mặt đó. Trên thực tế, xác định mối quan hệ giữa Hà trọng Đoan (đệ tử của Cao thế Dung –người mà ông Lê trọng Văn từng 'dập' là 'con thò lò chính trị', 'con thò lò' Cần Lao, tiến sĩ CETA (chương trình huấn nghệ: Center for Employment Training Act) v.v... với sự chế nhạo) và các nhân vật kia. Chắc chắn Cộng sản không bao giờ "ưa" hay chấp nhận những nhân vật như Cao thế Dung, dù cho ông mang nhãn hiệu là Quốc Dân Đảng hay Duy Dân, Dân Duy gì đi nữa. Còn nhân vật Nguyễn lập Đông chỉ là tay 'ké nhóm', không thành vấn đề. Hai người đàn ông lạ mặt, ít nói kia mới là vấn đề!

Giả dụ "dữ kiện" Nguyễn thành Trung không đúng sự thật, thì tại sao có bản tin từ trong nước post lên diễn đàn của Trần hữu Dũng vào đúng một ngày sau đó? Có âm mưu nào liên hệ từ nhóm của Trần hữu Dũng (một khuôn mặt mà cộng đồng hải ngoại đã quá rõ những hành tung của họ) + nhóm Cao thế Dung + nhóm thân-Hà-Nội ở Mỹ?. Các sự kiện liên hệ nói trên nhằm vào âm mưu, mục đích gì? Tại sao xảy ra trong lúc này, tại sao người được mời mọc là tôi? Hơn 10 năm qua, tôi không hề gặp gỡ hay quan hệ gì với họ? Sự có mặt của Lý Tổng là

thế nào? Đồng thời, phải duyệt xét lại các ý đồ giữa anh-em-cùng-cha-khác-mẹ Lý Tống-Lê xuân Nhuận (vợ ông Lê xuân Nhuận có quan hệ ruột thịt với ông Lê văn Hào –người đã tự thanh minh một cách tội nghiệp về biển cố tàn sát Mậu Thân Huế, nhưng không hề được để yên.) Nếu, nguồn tin “Nguyễn thanh Trung đến Mỹ...để được huấn nghiệp bổ túc về phi hành” chỉ là tin phịa, thế thì tại sao lại được Trần hữu Dũng, (đồng thời nối kết mối quan hệ của Dũng với nhóm Nguyễn ngọc Giao ở Pháp) có sự phối hợp trong-ngoài nào không? , có âm mưu của cánh Cộng sản phía Nam-thân Trung cộng hay không? Hay tất cả chỉ là sự tình cờ?.

Chính vì vậy, khi gặp cái mặt ‘bèn bẹt’ Trương hồng Hải tại nhà của “sư” Thích Pháp Hiền-tự Phan tấn Hùng-Đỗ Thuận Khiêm, thì tôi liên tưởng ngay tới nhân vật ‘bèn bẹt’ giống tên Nguyễn thanh Trung’ tại nhà Hà trọng Đoàn tối hôm đó.

Trú ngụ trong căn mobilehome của sư Pháp Hiền chưa tới một tuần, tôi âm thầm tìm cách thoát đi ra khỏi nơi này tức thì. Anh ta là một mẫu người quái dị, dơ dáy, hôi hám, một cái áo một cái quần mặc suốt tháng không thay, không giặt, suốt ngày mượn phim Tàu về đặt vào cái desktop và chúm mắt vào từ sáng tới khuya ngoài giờ ăn và ‘phách tấu’. “Sư” nói là “sư” phải nghiên cứu lại cách đối thoại tiếng Việt các miền trong nước để khi trở về không bị bỡ ngỡ. Thình thoảng tôi thấy trong cầu tiêu đầy cứt của ai đó vừa đi nhưng để vậy không dội nước. Và, “sự cố” đó xảy ra nhiều lần. Tôi chợt nghĩ, ông này không đúng nghĩa là “Sư hổ mang”, phải gọi là “Sư súc sinh” mới phải. Thêm một kinh nghiệm không phai mờ của tôi về ‘cái đầu trọc’ và ‘chiếc áo nâu sòng’ –hai thứ ấy không thể làm nên một vị Tăng Phật Giáo đúng nghĩa được. Và giờ đây, Mặt Trận Tổ quốc của Đảng CSVN lại muốn đồng-hành-với-dân-tộc theo kiểu xây dựng một đội ngũ Tăng-tương-tự!?

* * *

Vào cuối năm 2005, có lần Trần tiến Huyền (hắn từng đứng tên Chủ tịch của Non-profit Organization, *Từ thiện Phật Giáo Giao Điểm*) mời tôi và một nhóm đi ăn ở quán Kiên Giang trên đường Monterey, San Jose (nhấn mạnh: Kiên Giang, quê hương của Nguyễn tấn Dũng đấy!) Buổi chiều hôm ấy, có mặt : tôi, Trần tiến Huyền, Nguyễn thanh Giản, cụ già Đoàn Nhật (*), Phạm trọng Nhân, Phan mạnh Lương (tôi không nhớ chắc có ông này?). Như có sự dàn cảnh và tính toán trước, và bằng kỹ xảo không để cho người nghe kịp suy nghĩ, Huyền phóng ngay một câu hỏi nhắm vào tôi khi vừa bước ra khỏi xe:

“-Ai bắn thẳng Toại?”

Trong giác quan thứ sáu vừa ánh lên một hào quang trong đầu, tôi phóng ra một câu trả lời cũng ngắn gọn không kém. Rõ ràng, Huyền không phải là loại “đối thủ” của tôi. Câu trả lời đó như thế nào cứ để yên đó. Huyền và những nhân chứng ấy có mặt ở đây, ngay tại thành phố San Jose này!! Hôm ấy, trong buổi ăn uống, Huyền ăn nói huyền thuyên rất ồn ào, phần lớn đề cập đến tên Nguyễn tấn Dũng và tường thuật những công trạng y giết anh Trần văn Bá và nhóm kháng chiến chống lại Hà Nội mà được làm Thủ tướng (phần lớn là kiến thức từ báo chợ –như ‘Thăng Mổ’ chẳng hạn.) (3)

Trong con người của Huyền mang nặng một bản chất Tàu-Minh-Hương, từ giòng họ của Trần tiến Thành truyền lại. Chính ngay cụ già Trần trọng Phúc là chú của y, cũng đã kể cho tôi nghe nhiều về con người thật của Huyền với sự khinh bỉ người cháu mình.

Tôi tự nghĩ trong đầu mình, "Cả bọn hay thằng cha Huyền lưu manh này, nó muốn 'dùng tôi' để làm một săng-ta chính trị gì đây?" Tại sao hẳn gài tôi vào câu hỏi đó mà không là người khác. Những người thân cận, gần gũi, đồng hành của Đoàn văn Toại như: Nguyễn hữu Liêm, cha con Đỗ hữu Tài (Đỗ Mậu lúc xảy ra biến cố (1989) vẫn còn sống), Vũ thế Ngọc; hay những tay đầy kinh nghiệm chính trị như : Đinh thạch Bích, Nguyễn văn Chúc (kể cả Lê trọng Văn) và vân vân.. mà lại đi hỏi tôi. Trước khi Huyền hỏi tôi câu hỏi đó thì phe nhóm của y như : Phan mạnh Lương, Hồng Quang, Hồng Phấn...và bọn tình báo cộng sản ở Mỹ đã biết câu trả lời từ lâu rồi mà. Hay có phải vì Trần tiến Huyền muốn lập công với Đảng (như việc đem Trần tiến Khanh + website vệ tinh bảo lụt + công trình viết software dịch Bộ Đại Tạng Kinh để chưng vào tủ kiếng "tổ quốc", trình với "ôn Trí Quang" bản dịch *Kinh Hoàng Sám* (Huyền dịch) và đã nhờ tôi phổ biến lên *website giaodiem.com* từ lâu -làm món quà dâng "ôn"?). Vậy thì, tại sao họ lại đẩy tôi vào thế nạn nhân?

--Goddamn it! You guys son-of-a-bitch!

Đấy là hành vi gài bẫy lọc lừa và bắn thiu của một nhóm người đeo hàm Phật tử, một loại Phật tử Tàu-nô, nói đích danh là tập đoàn "*Từ Thiện Phật Giáo Giao Điểm*" của Phan mạnh Lương, Trần tiến Huyền (hai kẻ nối tiếp nhau làm Chủ tịch), của (Bùi) Hồng Quang, và một nhóm bồi bút khác... mượn danh "từ thiện", xin tiền, xin sữa Insure, xin thuốc Tây... của Tin Lành, nhưng lại ẩn danh để chống lại đạo Tin Lành (vì đạo Tin Lành là đạo của Đế quốc Mỹ!).

* * *

Ngày tôi về Việt Nam cũng lại dính vào đường dây của nhóm người bắn thiu này: Mục đích gặp Minh Mẫn là để cho y tiền như lời đã hứa với Nhật Từ ở Mỹ, để rồi y "gài" tôi vào thế phải đối diện với Đại tá Công an Tôn giáo Vũ Thắng (người chỉ huy trực tiếp của MM), và bên cạnh đó lấp lánh bóng dáng của tên Thiếu tướng Trần Tư (Cục trưởng Cục Công an- An ninh Xã hội).

Rõ ràng đó là một tập đoàn tay sai của bọn Trung cộng qua Đảng CSVN, từ tổ chức Từ thiện ngoài nước cấu kết với trong nước -núp bóng dưới danh nghĩa hoạt động tư vấn pháp lý, như: Văn phòng Luật của Võ văn Quới - có những mắc xích với Thích Nhật Từ, Thích Chơn Quang, Chùa Hoàng Pháp (Hóc Môn), Phật Học Viện Phật Giáo ở đường Nguyễn Kiệm, Gò Vấp, Chùa Giác Ngộ, báo Giác Ngộ, báo Văn Hóa Phật Giáo, và nhóm 'ACE' từ Mỹ - qua tới Úc và vào trong nội địa Việt Nam.

Minh Mẫn kể với tôi, y đã bị tù tội gần 10 năm "vì lý do" trước đây là thư ký riêng của Hòa thượng Thích-Quảng-Độ-chống-nhà-nước, nên khi ra khỏi tù phải sống lây lất không có giấy tờ tùy thân. Thế mà, ngay tại Hà Nội thì lại được Đại tá Công an VT. cấp Hộ chiếu để có thể đi nước ngoài hoạt động "Phật sự" (ngay trước mắt tôi -*khoe!*). Phải chăng đó là chiến thuật "ẩn mình để hóa thân" của Công an tôn giáo VN? Phải chăng đó là một tập đoàn yêu nước, thương dân, "bảo vệ đạo Pháp và Dân tộc"?

Theo bức điện thư mà sư C.L., C.K. và anh S. Tân-Phú báo cho tôi biết là MM đã hại tôi vào tháng 10/2008 khi tôi đã về Mỹ, là do nguyên cố thể này : Một hôm, Minh Mẫn hẹn hò tôi, sư CL., sư CK. đi Củ Chi (vùng đất 'thép' của Việt Cộng, đa số dân định cư từ vùng Nam-Ngãi) ở một khu rừng cây thưa giã (ngày xưa có thể là chiến khu, hầm bí mật) có những chòi lợp lá kín đáo cho những cô cậu nào thuê vào 'tươi mát' thân xác. Sau khi dàn xếp mọi chuyện, MM giả vờ để quên cái cell-phone trên võng nằm, nhưng có lẽ đã mở nút thu âm bỏ đi đâu đó để khỏi phải nghe câu chuyện. Tôi trao đổi thẳng thắn với anh S. Tân-Phú, sau khi được anh ấy đề cập:

--*Một, bàn chuyện về Ngô Đình Nhu*: Tôi nói rằng ông Nhu là tay yêu nước. Hành động chính trị đi đêm để thỏa hiệp với Cộng sản Bắc Việt trong thời gian đó là đúng nếu ông thật tâm làm như vậy để chuẩn bị một hiệp thương chính trị, thay vì phải đi vào con đường chém giết nhau vô ích (và nếu như Hồ chí Minh không phải là tay quý quyết chính trị mà cùng đồng lòng yêu nước.) Tôi nói tiếp, '... nếu sự hiệp thương chính trị đó xảy ra, các anh cũng có thể thấy được viễn cảnh chính trị là -dân ai ở đâu, cứ ở nơi đó. Dân miền Bắc ở yên ở phía Bắc, ai dân Nam đã tập kết ra Bắc thì trở về quê quán, không gây ra những xáo trộn xã hội-đời sống đưa tới những thù hận, bất mãn giữa người dân với nhau như trong hoàn cảnh hiện tại. Các anh không thấy điều đó sao?' Những suy nghiệm của tôi từ những hiểu biết hoàn toàn sách vở, từ giác quan thứ sáu, từ tâm lòng... Tôi nghĩ với tâm chất của Ngô Đình Nhu, nếu ông ta không phải là tín đồ đạo Công Giáo, ông có thể dễ dàng chấp nhận Chủ nghĩa Cộng sản lắm! Nói chung, đó là những nhận xét, ý kiến chủ quan, thành thật của tôi.

--*Chuyện thứ hai là về ông Đoàn Văn Toại* : Tôi không thân với ông Toại, chỉ gặp ông ấy đôi ba lần, qua những nhân vật như Nguyễn hữu Liêm, Lê hiếu Liêm, Nguyễn công Hoan. Thịnh thoảng tôi gặp Thái quang Trung và bộ phận tháp tùng -nhưng tầm cỡ của họ cao hơn nhóm Hoan-Tàng-Toại. Dĩ nhiên là ông Toại có liên hệ đặc biệt với Nguyễn công Hoan (cựu dân biểu VNCH kiêm luôn cả dân biểu Việt cộng sau này) (4) , Vũ thế Ngọc; còn những liên hệ của Toại với cha con Đỗ Mậu, Đỗ hữu Tài.. ở miền Nam California như thế nào thì tôi không rõ.) Tôi nói tiếp với anh S. Tân-Phú: 'Như hoàn cảnh của anh là một người đi theo cách mạng nhưng bây giờ bất mãn chế độ này (thế hệ anh S.Tân Phú ngang ngửa với Phan chánh Trực, Trương tấn Sang v.v.), và chính anh đã chứng kiến những cảnh giành giật quyền lợi, chức tước, nhà cửa cơ ngơi giữa bọn cán bộ Bắc với nhau ở miền Nam (có khi đổ máu hoặc chơi nhau rất hèn), hay giữa người miền Bắc và người Nam... anh đã gọi bọn họ là những kẻ bản thú, dê tiện không chịu được. Huống hồ là những hoàn cảnh khổ đau của quân nhân viên chức của chế độ cũ từ những hành hạ, hủy hoại dần mòn thân xác khi còn ở trong trại tù học tập cải tạo cho đến khi được về nhà... chỉ còn biết hy vọng, chờ đợi một ngày nào đó được ra đi đến miền đất tự do. Ra đi cho chính họ và còn cứu vớt thêm cả tương lai của vợ con nữa. Đó là niềm hy vọng cuối cùng để sống. Thế mà, nhóm của ông Toại lại tổ chức ra mắt rềnh rang ở Hoa Thịnh Đốn, in báo, phổ biến thông tin trong cộng đồng lại còn dựa vào một vài nhân vật nào đó để xuất dự án lên Quốc hội Mỹ, thay vì để cho các người tù cải tạo và gia đình vợ con họ sang Mỹ -là một gánh nặng cho chính phủ Mỹ, vì đa số họ những người đau yếu và bệnh tật... , thì nên cho mỗi người tù cải tạo một số tiền là 5 ngàn (hoặc 3 ngàn đô Mỹ?) để họ có một số vốn nhỏ làm ăn sinh sống. Đó là một đề án vô lương tâm, quý quyết. Tôi cho rằng đó cũng là âm mưu đảng sau của Đảng Cộng sản nữa (lúc ấy đang bí mật thương thảo để bang giao với Mỹ), họ (Cộng sản) tiên liệu viễn cảnh gia đình vợ con những người tù cải tạo khi sang đất tự do rồi, họ sẽ trở thành một lực lượng quần chúng đấu tranh chống lại chế độ Cộng sản. Và, như hiện tại các

anh đã thấy, những gia đình H.O. đi qua Mỹ, hay các nước Âu châu.. đã chứng minh ngược lại. Đa số họ đã ổn định nếp sống dễ dàng, và nhất là các con cái họ đều là những người thành công về đường học vấn và nghề nghiệp. Mặt khác, sự tiên liệu của Cộng sản cũng đúng luôn trên mặt trận chính trị hiện nay, chính lực lượng những người tù cải tạo ở nước ngoài là thành phần đã chống lại chế độ Cộng sản có hiệu quả, và hơn thế -họ đã chiếm được cảm tình cũng như hậu thuẫn của các chính khách và cộng đồng bản xứ. Họ không hề là gánh nặng của bất cứ chính phủ ở Tây Phương nào cả, mà còn đóng góp nhiều trong đời sống xã hội-văn hóa, thuế má cho các quốc gia sở tại. Như vậy, nhờ hành động bạo hành ông Toại, đã phá vỡ luôn mưu đồ độc ác của ai đó, (mà chắc chắn đằng sau là có cộng sản giật dây, điều động.) Theo ý kiến của tôi, ông Toại là người "hiền" thôi, nhưng phải có kẻ độc ác, mưu hiểm nào đó đứng đằng sau lèo lái... Cho nên, cả cộng đồng người Việt là nạn nhân của Cộng sản ở ngoài này không ai chấp nhận, tiếc thương gì ông Toại (kể cả việc ông ấy chết !); vô hình chung **những kẻ bạo hành kia chính là "đại ân nhân"**, là **những anh hùng của người tù cải tạo dưới chế độ Cộng sản** đang sống ở nước ngoài.

Sau khi nghe xong ý kiến của tôi, anh S. Tân-Phú, thầy C.K. im lặng... như chia sẻ và đồng tình, cũng đúng là lúc ông Minh Mẫn đi đâu đó, trở lại bên chiếc cell-phone!!!

Thế mà ở ngoài này, vẫn còn có những con rắn độc thò lò đuôi phục vụ Cộng sản, vẫn cố tìm cách gài tôi vào thế phải "tố cáo"? (tố cáo ai? hay là muốn tố cáo tôi?). Đó chính là hành động của "một phần tử" Phật Giáo thân Trung Cộng, bản thủ gian manh, ngụy trang kinh kệ, tụng kinh gõ mõ nhưng lòng dạ như những bầy lang sói. *Chúng không phải là người Việt Nam, chúng là phân tử có liên hệ huyết thống với Tàu Cộng.* Tôi thách thức và chờ đợi họ.

nguyễn văn hóa

Vài phụ chú:

(1) Theo bài báo "*Chiến Dịch Hoa Hồng Đỏ Hải Ngoại của CSVN*" của Hoàng Văn Trác đăng trên Ngày nay, số 160, 01/6/1988 :

"... Sau khi thi hành bản án tử hình Đinh Bá Thi tại Phan Thiết, Bộ Chính trị đảng CSVN tại Hà Nội đưa tên đại tá có nhiều kinh nghiệm về tình báo và khuynh đảo là Hà Văn Lâu, sang năm trọn guồng máy tình báo nước ngoài tại Liên-Hiệp-Quốc. Đi theo phụ tá cho Hà Văn Lâu là Nguyễn Ngọc Dung, nữ Trung tá, nguyên chỉ huy trưởng tình báo và phản gián quân khu 7 của Trung tướng CS Trần Văn Trà.

Mới đây, Hà Văn Lâu còn được tăng cường thêm một tình báo cỡ gộc nữa, đó là Phạm Ngọc Ẩn. Bộ máy tình báo và khuynh đảo của Hà Văn Lâu được đặt trực tiếp dưới quyền điều khiển của Bộ Chính trị tại Hà Nội, thay vì thuộc Bộ Ngoại giao của họ..."

Đó là một nguồn thông tin khá chính xác, nhưng đã mất thời gian tính. Ông Hà Văn Lâu, gốc người Huế-Sịa đã chết, vai trò của "Bà Dung" (nữ trung tá Nguyễn Ngọc Dung Tình báo CS) có thể đã thay đổi. Trong vòng 20 năm qua, có rất nhiều biến động về đường lối trong nội bộ của Đảng CSVN, đưa tới việc thanh trừng nhiều cán bộ đảng viên cao cấp. Tự trung là biến động có tính chiến lược trong vị thế của Đảng CSVN trước sự sụp đổ của Đảng cầm quyền CS Nga,

sự tồn tại và tiến tới vai trò đế quốc bành trướng của Đảng CS Trung Hoa; dẫn tới một biến tướng về nhân sự, đường hướng và cơ cấu lãnh đạo của Đảng CSVN –từ đối nội đến đối ngoại. Ta có thể liên hệ tới vụ giết Thứ trưởng Ngoại giao Lê Mai và *vân vân*... đến những tranh chấp nhỏ ngầm ngầm giữa tờ báo Tuổi Trẻ và Thanh Niên (trước đây do Nguyễn công Khế, gốc Nam-Ngãi cầm đầu). Qua sự tìm hiểu của tôi, Khế bị dư luận ở Sài Gòn đánh giá rất thấp về khả năng và tư cách, lại được trung ương (qua Mặt Trận Tổ Quốc) cất nhắc và sử dụng cho mục tiêu lâu dài. Nhưng hiện tại, Khế đã bị thay thế.

Trong vòng 5 năm trước, nếu thật sự 'sư' PH là người được "bà Dung" gởi qua hoạt động ở Mỹ thì vai trò của ông này hiện nay có thể đã hoàn toàn vô dụng, nên 'sư' phải rơi vào hoàn cảnh sống vất vả vất vưởng như kẻ ăn mày, đâm ra nói xấu và tố cáo luôn cả ông "bổn sư" (Thiện Châu) ngày trước của mình.

(2) Theo lời của ĐHT, TVT có người anh là Đại tá Công an (Bắc Việt), sau 4 năm có thể đã lên hàm tướng. Chính sách của Đảng Cộng sản vẫn rất dè dặt (không tin) với những người con của ông Đỗ Mậu. Theo nguồn tin trong nước: *website giaodiemonline.com*, hiện do hai anh em ĐHT và Đỗ hữu Chí 'cầm lái' (để lập công với MTTQ) - ông Minh Mẫn cho biết thêm: hiện văn phòng làm việc của họ đặt tại trụ sở văn phòng Luật của Võ văn Quới ở đường Nguyễn trọng Tuyển, Phú Nhuận. Tôi không tin điều đó và không hề quan tâm. Tuy nhiên, những người đấu tranh cho dân chủ nếu biết theo dõi nội dung những websites-liên-kết của họ thì có thể hiểu được đường lối của Cộng sản. Khi chính sách Đảng CS HN đi đêm-liên kết với Mỹ, thì sẽ tìm thấy "không khí" chửi Mỹ, chống Mỹ, chống Cộng Giáo/Tin Lành/Phật Giáo TN dữ dội... khi Đảng liên minh với Trung Cộng thì họ thúc thủ và dè dặt hơn. Đó là một đặc điểm!

(3) Câu chuyện về Nguyễn tấn Dũng và công trạng phá vỡ tổ chức kháng chiến chống Cộng của Lê quốc Túy & Trần văn Bá của Huyền có hàm ý: Nếu ai đó mà làm được công tác như Dũng, thì cũng sẽ được làm Thủ tướng -thí dụ như "tố cáo" hay đập tan 'bọn' Mặt trận Hoàng cơ Minh.v.v..., chẳng hạn.

Một thời gian ngắn sau bữa ăn tối này, thái độ của Phan mạnh Lương thay đổi rõ rệt, tinh thần ông ta tỏ ra đầy lạc quan, đặc chí...Trong những lần từ miền Nam California lên San Jose, y thường gạ gẫm tôi đi thăm vợ chồng 'cụ già' Đoàn Nhật. Cụ già Nhật này, trong 10 năm trước vốn chưa từng quen biết với tôi, cũng mời tôi đến nhà dùng cơm, hỏi han nhiều chuyện trong đó cụ trao đổi với tôi về ý định dịch cuốn "The Tao of Physics" của Capra Fritoff. Cụ Nhật cho biết ông là người cùng quê với Đỗ Mười ở ngoài Bắc, cụ nói: "ĐM là thằng hoạn nạn, học hành chưa xong bậc tiểu học, gia nhập đảng cộng sản và rất ác, y từng bắn giết người rồi thả trôi sông..."

Một thời gian sau, tôi thấy xuất hiện bản dịch "Đạo Vật Lý" do Đoàn Nhật dịch, từ trong nước mang ra. Như vậy, ở Việt Nam hiện nay có hai (?) bản dịch "The Tao of Physics", bản thứ hai là của Nguyễn tường Bách.

(4) Gia đình bên vợ của Nguyễn công Hoan có liên hệ ruột thịt với bà Cao ngọc Phượng (tức sư bà Chân Không). Tôi nghe nói, cơ sở in ấn ở San Jose (business vẫn còn hoạt động?) là do sự tài trợ từ ngân sách của Thiền sư Nhất Hạnh. Theo suy nghĩ của riêng tôi, tôi biết có một số người thân chế độ Hà Nội ở nước ngoài không ưa thầy Nhất Hạnh, sau lưng vẫn tung tin "xấu"

về đời riêng của Sư – vậy mà không hiểu tại sao Sư Nhất Hạnh chấp nhận điều kiện của chế độ Hà Nội quá dễ dàng, trở về nước “giải oan” rồi lại liên tục bị “hàm oan”. Tôi hoàn toàn không biết những chuyện đằng sau hậu trường.